

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Antonini Diana Panormitani, Cler. Reg. & S. Officij
in Regno Sicil. Consultoris, Practicæ Resolutiones
Lectissimorum Casuum**

Diana, Antonino

Antverpiæ, 1645

Furtum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41753

gare se esse Christianum. *Filliuc. 24. ref. 49.*

4 Professio fidei quando faciendâ potest fieri per procuratorem. *Villalob. & alij 16. p. 5. tr. 14. ref. 23.*

5 In Terris Turcarum licet vti pileo Turcico ad vitandum periculum mortis, aut iustam de hoste victoriam reportandum, vel ob aliam causam gravem, & necessariam. Imò & vsurpare vestes, vel signa instituta ad cultum, & cæremonias falsæ legis. *Sanch. & alij 6.* quia huiusmodi vestes per se, & directè non sunt signa protestatiua falsæ religionis, sed sunt res ex se indifferentes. Hinc potest aliquis Romæ gellare pileum cum signo flauo more Iudæorum, vt dum quæritur ad necem, incognitus effugiat. *Suar. & alij 7.* Ex simili causâ licebit inter hæreticos carnes comedere diebus vetitis; quia per hoc non potes præsumi fidem negare, sed solùm te voluisse occultare. *Sanch. & alij 6. part. 3. tr. 5. ref. 49. & p. 5. tr. 7. ref. 33. 34. & 35.*

Furtum.

1 Probabile est, in graui necessitate licere furari aliena occultè: vt enim diues

diues in hoc casu tenetur dare, ita pauper potest accipere absque iniuriâ; neque diues in hoc casu potest esse rationabiliter inuitus nisi circa modum, quia pauper maluit furari, quàm petere. Vasquez & alij 13. Aliud esset, si plures essent in simili necessitate, & diues non teneretur omnes iuuare; sicut enim diues tunc non tenetur huic in particulari dare, ita neque ipse potest rapere. *p. 2. tr. 17. res. 29. & p. 5. tr. 8. res. 23.*

2 Vir honestus cui grauissimum esset mendicare, neque alia suppeteret ratio accipiendi necessaria, posset ea clàm rapere. Bannez *p. 5. tr. 8. res. 24.*

3 Christiani quibus possunt à Turcis rapere eorum bona, ex consensu tacito Principum Christianorum, titulo iusti belli, nisi tamen impediuntur pacto cōcordiæ, vel salui conductus. Molin. & alij *Ibid. tr. 13. res. 98. & p. 6. tr. 4. res. 14.*

4 Quantitas requisita ad furtum vt sit peccatum mortale, respectu diuitum, est circiter 60. assium: respectu personarum communium, circiter 20. assium: respectu pauperum, circiter 7. assium. Nauarra & Reginald. *p. 2. tr. 17. res. 57.*

5 Quando plures alicui graue damnum inferunt per minuta furta à singulis

R 3

seorsim

seorsim commissa, ita ut nullus alter
iniuret, non peccant mortaliter, quia
singuli leue damnum inferunt: neque
sibi mutuam opem prebent, nec alter
alteri est causa furandi. Sanchez & alij
4. *ibid.* ref. 42.

6 Fur seu quiuis iniquus possessor rei
alienae, tenetur preter rem ipsam, resti-
tuere aestimationem illius pretij, quo
dominus eam vendidisset, si erat eam
venditurus in optimo statu, vel summa
aestimatione. Secus autem si eam non
erat venditurus; nam tunc sufficit re-
stituere rem utri est, modo non sit effe-
cta deterior, vel minoris pretij, & quod
non contigisset, si res mansisset apud
verum dominum. Lessius & alij 4. *ibid.*
ref. 51. Si autem ignoratur quo tempo-
re dominus esset illam venditurus, re-
stitutio facienda erit iuxta pretium
medium inter summam, & infimum.
Turrianus. *ibid.* ref. 52.

7 Qui mulam furatus aliis eam elo-
cauit, tenetur restituere etiam pretium
locationis. Sanchez & alij 7. Saepè tamē
fit, ut cum dominus rei est vir diues,
censeri possit, non velle illud pretium
locationis. Lessius. *ibid.* ref. 50.

8 Furtum rei non sacrae in loco sacro,
nisi

nisi
pot
v.g.
res
ide
fia.
9
cur
no
cur
17.
10
ris,
à p
ber
lud
test
ner
tar
per
Lay
11
fide
nos
fac
era
riu
alij
12

nisi sit ibi deposita quasi sub iure, & potestate Ecclesie, non est sacrilegium, v.g. furtum crumenæ in Ecclesia. Quia res illa est in Ecclesia quasi per accidens: ideoque non fit specialis iniuria Ecclesie. Fagundez & alij 6.p.1.tr.7.ref.27.

9 Qui inuenit crumenam plenam pecunijs & adhibita sufficienti diligentia, non reperit dominum, potest illas pecunias sibi retinere. Sotus & alij 5.p.2.tr.17.ref.5.

10 Filius, v.g. cauponis, aut mercatoris, qui patris bona administrat, potest à patre salarium exigere, quantum deberet extraneo alicui dare, quod si illud non possit à patre impetrare, potest clam accipere ad iustam æstimationem laboris, & industriæ suæ, computatis tamen in dicta æstimatione expensis, quas pater fecit in illo alendo. Layman & alij.p.4.tr.4.ref.66.

11 Probabilius videtur eum qui bonâ fide comedit apud furem cibos furtiuos, teneri restituere domino id in quo factus est ditior, parcens iis quæ domi erat expensurus. (Sanchez.) Sed contrarium etiam est probabile. Bannez & alij 2.p.3.tr.5.ref.43.

12 Probabile est licere emere à sartoribus

bus magistris, non autem ab eorum simulis, fragmenta quæ supersunt ex vestibus, ubi illi ea iustè retinent ideò, quia aliàs non possunt impetrare plenam mercedem. Sanch. Sed contrarium est probabilius. Villalob p. 4. tr. 4. ref. 176.
 13 Quando quis iniustum damnù alteri inferre decreuerat, etsi consilio, vel hortatu tuo eum confirmasti, atque ita causa fuisti vt citiùs, vel expeditiùs damnum inferretur, non teneris ad restitutionem: sicut neque si furandi gratiã adscendenti scalam teneas, quam etsi nemo teneret, tamen adscenderet, & si asportando rem furtiuam illum adiuues, quam sine tuâ ope auferret tamen: quia in his omnibus non es causa furti, sed tantùm modi, aut circumstantiæ. Quòd si hortatu tuo fuisti causa, vt maius damnum inferretur, teneris tantùm de excessu. Layman. p. 3. tr. 5. ref. 47.

14 Custodes portarum, siluarum, &c. non tenentur ante sententiam iudicis restituere pœnam pecuniariam statutam in eos qui certi generis merces, vel ligna exportant, si eos non manifestet, sed dissimulent. Lessius & alij 4. Sicut nec qui furem videt furantem, nec impeditur

pedit: imò etsi aliquid à fure accipiat,
ne clamādo, vel aliâ ratione impediatur,
nisi ex officio teneatur impedire. Sotus
& Nauarr. *ibid. ref. 54.*

Vide *Restitutio.*

G
GABELLA.

1 **G**abella vt sit iusta, debet imponi
ob publicam vtilitatem, & pro-
portionaliter respectu subditorum.
Suarez, & alij 18. p. 1. tr. 3. ref. 2.

2 Qui imponunt gabellas super rebus
quæ emuntur, non ad negotiationem,
sed ad vsus vitæ necessarios, non inci-
dunt in excomm. Bullæ Cœnæ, quia hæ
gabellæ non sunt iniustæ, cùm in illis,
quantum fieri potest, seruetur æqua-
litas. Suarez & alij 3. p. 1. tr. 11. ref. 38.

Vide *Ecclesiastic. exemptio. Tributum.*

Gula.

1 **C**omedere, aut bibere absque ne-
cessitate ob solam voluptatem,
modò ne obfit valetudini, nō esse pec-
catum, affirmat Sancius, quia licitè po-
test appetitus naturalis frui suis acti-
bus. p. 3. tr. 5. ref. 6.

R 5

2 Et si